

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน (PAOR) ตามแนวคิดของ เคมมิสและแม็กแท็กการ์ด (Kemmis and McTaggart. 1988 :11-15, อ้างถึงใน องอาจ นัยพัฒน์. 2554 : 301-303) เพื่อพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโรงเรียนโพธิแสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยดำเนินการเป็นอย่างน้อย 2 วงรอบ ประกอบด้วย การปฏิบัติ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติการ (Action) การสังเกตการณ์ (Observation) และการสะท้อนกลับ (Reflection) ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. กลุ่มเป้าหมาย
3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของครูโรงเรียนโพธิแสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโรงเรียนโพธิแสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
3. เพื่อติดตามผลการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโรงเรียนโพธิแสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

กลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยจำนวน 41 คนประกอบด้วย
 - 1.1 ผู้วิจัยคือ นางสาวณัฐริกา อุปพงษ์ จำนวน 1 คน

- 1.2 ผู้ร่วมวิจัย คือครูผู้สอนโรงเรียนโพธิแสนวิทยา จำนวน 40 คน
2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 3 คน ประกอบด้วย
 - 2.1 วิทยากร จำนวน 1 คน คือ นายทองปาน ศรีอักษะ (ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ) ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีความรู้ความชำนาญและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
 - 2.2 กลุ่มผู้นิเทศ จำนวน 2 คน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) โดยผู้วิจัยได้นำหลักการและขั้นตอนตามแนวความคิดของ เคมมิสและแม็กแท็กการ์ด (Kemmis and McTaggart, 1988, pp. 11-15 อ้างถึงใน องอาจ นัยพัฒน์, 2554, หน้า 301-303) เป็นกระบวนการในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning)
2. การปฏิบัติการ (Action)
3. การสังเกตการณ์ (Observation)
4. การสะท้อนกลับ (Reflection)

รายละเอียดของการดำเนินการตามกระบวนการ PAOR มีดังนี้

1. การวางแผน (Planning) ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ร่วมกันวิเคราะห์สภาพ ปัญหาในการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโรงเรียนโพธิแสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยดำเนินการศึกษาสภาพ ปัญหาในการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้วิธีการและเครื่องมือดังต่อไปนี้
 - 1.1.1 การสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ผู้เรียนเพื่อทราบ สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
 - 1.1.2 ดำเนินการประชุม โดยผู้เข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูทั้งหมด เพื่อนำข้อสรุปที่ได้จากการสัมภาษณ์เข้าปรึกษาหารือเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาในการพัฒนาพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะต่างๆ ในแบบบันทึกการประชุม
 - 1.2 ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สร้างเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย สร้างเอกสาร

ประกอบการประชุม ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อเสนอแนะ ต่างๆ ในแบบบันทึกการประชุม

1.3 ร่วมกันกำหนดแผนการดำเนินการ ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและกำหนดแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง 1) การศึกษาดูงาน 2) การประชุมเชิงปฏิบัติการ และ 3) การนิเทศภายใน

2. การปฏิบัติการ (Action)

ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังนี้

2.1 การศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ศึกษาดูงานในวันที่ 19 พฤษภาคม 2560 ที่โรงเรียนธาดานารายณ์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

2.2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 2 วัน ระหว่างวันที่ 5 มิถุนายน 2560 – 6 มิถุนายน 2560 ณ ห้องประชุมโรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา

2.3 การนิเทศภายใน เป็นกระบวนการดำเนินงานร่วมกันของผู้นิเทศ คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนกับผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยในการนำความรู้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการมาใช้จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยดำเนินการระหว่างวันที่ 19 มิถุนายน 2560 – 30 สิงหาคม 2560

3. การสังเกตการณ์ (Observation)

ในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการสังเกต ดังนี้สังเกตการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของกลุ่มผู้ร่วมวิจัยโดยมีคณะกรรมการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม โดยใช้เครื่องมือ แบบบันทึกการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ในการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปสะท้อนผลต่อไป

4. การสะท้อนกลับ (Reflection)

หลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้มีการตอบแบบสอบถาม ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ หาจุดเด่น จุดด้อย สภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนรู้ ร่วมกันวิพากษ์ วิจาร์ณ หาข้อสรุป แนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพของครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการประสบความสำเร็จตามแผนที่วางไว้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จากการศึกษา พบว่า

1.1 สภาพครูยังยึดการสอนที่เน้นเนื้อหาให้แก่ นักเรียน ไม่เชื่อมโยงเนื้อหาเป็นความรู้แบบองค์รวม ไม่ให้โอกาสนักเรียนได้ค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย จัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ ความถนัดและความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นการท่องจำเนื้อหาในแบบเรียน ไม่ฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์เอาความรู้ไปใช้และแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลงและไม่กระตือรือร้นสนใจการเรียน

1.2 ปัญหาครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการให้บรรลุเป้าหมายได้ นักเรียนยังขาดทักษะในการแสวงหาความรู้ ไม่กล้าแสดงออก ไม่ร่วมแสดงความคิดเห็น ไม่สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ใช้แนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง คือ การศึกษาดูงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายในวงรอบที่ 2 แนวทางการพัฒนาโดยการนิเทศแบบสอนแนะพบว่า

2.1 การพัฒนาในวงรอบที่ 1 การศึกษาดูงาน เป็นการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ ความเข้าใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ที่โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา การประชุมเชิงปฏิบัติการ ทำให้ครูเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ รู้หลักการและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สามารถจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการได้ และการนิเทศภายใน เป็นการดำเนินการให้ผู้ร่วมวิจัยร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีการนิเทศติดตามและให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ความช่วยเหลือปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนรู้ขณะปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนกลุ่มผู้นิเทศ จำนวน 2 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการโรงเรียน แต่พบว่า มีครูที่ยังขาดทักษะในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ขาดทักษะในการเขียนแผน ขาดความมั่นใจ มีคะแนนการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์อยู่ 5 คน จึงได้วางแผนในการดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2 ต่อไป

2.2 การพัฒนาในวงรอบที่ 2 ได้ใช้แนวทางการนิเทศภายใน วงรอบที่ 2 แนวทางการพัฒนาโดยการนิเทศแบบสอนแนะเพื่อเป็นการติดตามผลการพัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและสร้างความมั่นใจให้แก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการยิ่งขึ้น เมื่อการดำเนินการพัฒนาตามแนวทางที่กำหนดแล้วทำให้ครูทุกคนเกิดทักษะ

และมีความชำนาญในการจัดการเรียนรู้ และสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมั่นใจมากยิ่งขึ้น มีการใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่หลากหลายขึ้น นักเรียนมีความพอใจและมีความสุขในการเรียนและนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้

3. ผลการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนโพธิแสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการดำเนินงาน เป็นดังนี้

3.1 การศึกษาดูงาน พบว่า บุคลากรได้รับความรู้ ความเข้าใจและได้เห็นแบบอย่างที่ดีในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ รู้ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรม รู้วิธีการทำให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักวิธีการสอนโดยใช้สื่อ ได้รับประสบการณ์จริงและสามารถนำมาพัฒนางานในหน้าที่รับผิดชอบให้ดีขึ้น

3.2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ พบว่า บุคลากรเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เมื่อได้รับการพัฒนาบุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและ สามารถนำมาจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก รวมถึงมีความพึงพอใจต่อการประชุมเชิงปฏิบัติการ อยู่ในระดับมาก

3.3 การนิเทศภายในวงรอบที่ 2 แนวทางการพัฒนาโดยการนิเทศแบบสอนแนะ พบว่า สามารถพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพิ่มขึ้น ผู้ร่วมวิจัยสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนโพธิแสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ซึ่งมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนโพธิแสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

1.1 ผลการวิเคราะห์สภาพ ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของครูโรงเรียนโพธิแสนวิทยา พบว่า สถานศึกษายังมีจุดด้อยที่ต้องได้รับการปรับปรุงพัฒนา คือ ด้านผู้เรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง ซึ่งในปีการศึกษา 2559 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคเรียนที่ 1/2559 ร้อยละ 70.38 ภาคเรียนที่ 2/2559 ร้อยละ 69.43 ทั้งนี้ เพราะเนื่องจากนักเรียนขาดทักษะในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ ไม่คิดสร้างสรรค์ ไม่เชื่อมโยงหลักการและความรู้รายวิชาต่างๆ และไม่สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และด้านครูผู้สอน ครูไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูส่วนใหญ่ยังยึดการสอนแบบเดิม โดยยึดแบบเรียนและเน้นการบรรยายเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงความสนใจ ความต้องการ ความถนัด ความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นการท่องจำเนื้อหาในแบบเรียน ไม่ฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์เอาความรู้ไปใช้และแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ซึ่ง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา พุทธิลา (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนโพนสูงประชาสรรค์ อำเภอปทุมรัตน์จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษา พบว่า ก่อนการพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการครูผู้สอนส่วนใหญ่ยึดการสอนแบบเดิมคือ เน้นการบรรยาย เพื่อบอกความรู้แก่ผู้เรียนเป็นหลัก ไม่ให้โอกาสได้แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย แล้วนำมาสรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง จัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้อง ความสนใจความต้องการความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดเนื้อหาการเรียนไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และตัวผู้เรียน ครูไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และไม่มีความรู้ ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

1.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียน โพนีสวนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จากการศึกษาปัญหาของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีสอนแบบเดิมโดยยึดแบบเรียน มุ่งจัดการเรียนรู้ให้จบเนื้อหาในบทเรียน ไม่คำนึงถึงความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ไม่ฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ เอาความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายแล้วนำมาสรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะครูไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ขาดสื่อการจัดการเรียนรู้และยังไม่มีความรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวรรณศิริสานต์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาศักยภาพครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ก่อนการพัฒนาครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างบูรณาการ จัดการเรียนรู้อาจไม่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งยังขาดแคลนงบประมาณ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างบูรณาการบรรลุเป้าหมายได้ นักเรียนยังขาดทักษะในการแสวงหาความรู้ ไม่กล้าแสดงออก ไม่สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมชนก แทนแก้ว (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนสหศาสตร์ศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ครูผู้สอนโรงเรียนสหศาสตร์ศึกษา ครูส่วนใหญ่ไม่นำแผนการสอนไปใช้ในชั้นเรียนและบางคนไม่มีแผนการสอน เน้นการสอนตามหนังสือเรียนเท่านั้นครูสอนไม่จบหลักสูตร และครูไม่สนใจที่จะนำแผนการสอนไปใช้ในชั้นเรียน การใช้สื่อและเทคโนโลยีของครูขาดความหลากหลาย ครูไม่ได้พัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญการจัดการเรียนการสอนยังคงเน้นการบรรยายเป็นหลัก ไม่ได้ตอบสนองความสนใจ ความถนัด ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และขาดทักษะในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและขาดการนิเทศ กำกับ

ติดตามการจัดการเรียนการสอน จากผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องอันเนื่องมาจากผู้บริหารไม่มีเวลาส่งผลให้มีปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนโพธิ์แสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ใช้แนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง คือ 1) การศึกษาดูงาน 2) การประชุมเชิงปฏิบัติการ และ 3) การนิเทศภายใน

2.1 การศึกษาดูงาน ผู้ร่วมวิจัยได้เห็นแบบอย่างที่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ รู้ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ถูกต้อง รู้วิธีการทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการใช้สื่อและการวัดและประเมินผลรวมถึงเห็นสภาพจริงของการจัดการเรียนการสอน วิทยากรให้การต้อนรับอย่างเป็นกัลยาณมิตร ให้ความรู้และถ่ายทอดความรู้ได้ดีมากทั้งยังเป็น การเพิ่มประสบการณ์และสามารถนำประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรวรรณศิริสานต์ (2556, หน้า 176) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาศักยภาพครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาดูงานทำให้ผู้ร่วมวิจัยเกิดความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ได้เห็นตัวอย่างที่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงเป็นการเพิ่มประสบการณ์และสามารถนำมาประยุกต์แนวคิดไปพัฒนางานในหน้าที่ของตนเองได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชินดา ศาสตราโชติ (2557, หน้า 99) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของโรงเรียนชนินดา อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้กลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการ การนิเทศภายใน และ การศึกษาดูงานทำให้ครูสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการได้ นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการแสวงหาความรู้ และดำเนินชีวิตประจำวันได้

2.2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ สามารถพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง ผลการวิจัย พบว่าการเตรียมการประชุมเชิงปฏิบัติการมีความพร้อม เอกสารประกอบการประชุมมีเนื้อหาครบ ระยะเวลาการประชุมเชิงปฏิบัติการมีความเหมาะสม ก่อนเข้ารับการอบรมยังขาดความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเมื่อเข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพิ่มมากขึ้นซึ่งการประชุมเชิงปฏิบัติการทำให้สามารถพัฒนากลุ่มผู้ร่วมวิจัย ให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการได้เป็นอย่างดีครบทั้ง 8 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย 1) วิเคราะห์หลักสูตร 2) กำหนดเนื้อหา/สาระการเรียนรู้ 3) กำหนดเวลา/กำหนดการสอน 4) จัดทำโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ 5) การจัดการเรียนรู้ 6) เตรียมสื่อ/แหล่งเรียนรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่น 7) การวัดและประเมินผล 8) นิเทศ กำกับ และติดตามการดำเนินงาน มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และสามารถนำไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมการสอนจริงในชั้น

เรียนได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของ Olson (2011, p : 3891-A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบบูรณาการสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ กลุ่มนักเรียนหญิงชาวญี่ปุ่น จำนวน 13 คน จากวิทยาลัยไซตามา ในเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม ปี 2014 ประเทศญี่ปุ่น การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ส่งเสริมทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ หลักสูตร ใช้การสอนภาษาแบบบูรณาการ และฝึกการพูดจริง โดยประสบความสำเร็จจากการใช้จดหมาย บทสนทนา บทละคร และมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา แม้ว่าจะมีความขัดแย้งเกี่ยวกับทักษะ ทางเพศ การแสดงออกของบุคคล กลุ่ม และความแตกต่างทางวัฒนธรรม แต่โปรแกรมการเรียน แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างการกล้าทดลองใช้ภาษากับการใช้ภาษา และประโยชน์ ของการสอนภาษาแบบบูรณาการ การวิจัยใช้วิธีการวัดเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญภายในระยะเวลา 1 เดือนของ การเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา พุทธลา (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนโพ้นสูงประชาสรรค์ อำเภอปทุม รัตต์จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษา พบว่า ก่อนการพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบ บูรณาการครูผู้สอน ส่วนใหญ่ยึดการสอนแบบเดิมคือ เน้นการบรรยาย เพื่อบอกความรู้แก่ผู้เรียน เป็นหลัก ไม่ให้โอกาสได้แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย แล้วนำมาสรุปเป็นองค์ ความรู้ด้วยตนเอง จัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้อง ความสนใจความต้องการความถนัด และ ความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดเนื้อหาการเรียนไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และตัวผู้เรียน ครู ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และไม่มีความรู้ ความสามารถ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการหลังดำเนินการพัฒนาครูด้านการจัดการ เรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา 3 กลยุทธ์ คือ การประชุมเชิงปฏิบัติ การการ นิเทศภายใน และการประชุมระดมความคิด ผลการพัฒนาในวงรอบที่ 1 ปรากฏว่าครูมีความรู้ ความเข้าใจในการเขียนแผนการเรียนรู้อแบบบูรณาการและมีความรู้ความสามารถในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้อแบบบูรณาการทั้ง 6 ขั้นตอนได้ค่อนข้างดี แต่ยังไม่ชัดเจนในเรื่องการเขียน แผนการเรียนรู้อและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ จึงดำเนินการพัฒนาครูในวงรอบที่ 2 โดยใช้ กลยุทธ์ การประชุมระดมความคิด ร่วมกันระหว่างผู้นิเทศ วิทยากร และกลุ่มเป้าหมาย ปรากฏว่าครู กลุ่มเป้าหมายทั้ง 6 คน มีความรู้ความเข้าใจในการเขียนแผนการเรียนรู้อเป็นอย่างดี และมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อแบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ส่วนด้านการนำแผนการ เรียนรู้อไปใช้ปฏิบัติจริง พบว่าสามารถทำได้ดีทุกคน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อเป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน มีกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา และนักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน กระตือรือร้นในการเรียนรู้อ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อ ได้ฝึกปฏิบัติจริง ครูมีความมั่นใจในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้อส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อและมีผลการเรียนรู้อบรรลุจุดมุ่งหมายเป็นอย่างดีสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำไพ มั่งมี (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาบุคลากรในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้อแบบบูรณาการโรงเรียนจักราชวิทยา อำเภอจักราชจังหวัดนครราชสีมา โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคลากรครูโรงเรียนจักราช ให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถเขียน แผนการจัดการเรียนรู้อและจัดกิจกรรมการเรียนรู้อแบบบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการ

พัฒนาในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน ทำให้บุคลากรผู้ร่วมวิจัยทั้ง 5 คน มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ สามารถเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ และสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการตามกรอบการศึกษาทั้ง 5 ขั้นตอนได้คือ 1) การกำหนดเรื่องที่จะสอน มีความรู้ความเข้าใจในการกำหนดเรื่อง ที่จะสอนโดยศึกษาหลักสูตร และการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกัน 2) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สามารถกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้โดยศึกษาจุดประสงค์ ของวิชาหลักและวิชาการที่จะนำมาบูรณาการ และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนสำหรับหัวข้อนั้น ๆ เพื่อการวัดและประเมินผล 3) การกำหนดเนื้อหา สามารถกำหนดเนื้อหาหรือหัวข้อเรื่องย่อยๆ สำหรับการเรียนการสอนให้สนองจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด 4) การวางแผนการสอน มีกำหนดรายละเอียดของการสอนตั้งแต่ต้นจนจบโดยมีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการได้ตามกระบวนการของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และถูกต้องตามรูปแบบของการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แต่จุดอ่อนที่พบคือขาดเทคนิคในการสร้างกระบวนการเรียนรู้และการใช้นวัตกรรมมาประกอบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ 5) การปฏิบัติการสอน สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวรรณศิริสานต์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ก่อนการพัฒนาครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ จัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งยังขาดแคลนงบประมาณ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการบรรลุเป้าหมายได้ นักเรียนยังขาดทักษะในการแสวงหาความรู้ ไม่กล้าแสดงออก ไม่สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง หลังการพัฒนาโดยใช้การศึกษาดูงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ พบว่า ครูผู้ร่วมวิจัยมีคะแนนทดสอบหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการสูงกว่าคะแนนก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ แสดงให้เห็นว่าครูผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการเพิ่มขึ้น สามารถนำไปจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมยุชก แทนแก้ว (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ด้านการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนสหสขันธ์ศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคลากร โรงเรียนสหสขันธ์ศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการได้ ใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และใช้แนวทางการพัฒนา 2 แนวทาง คือ การอบรมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ครูผู้สอนโรงเรียนสหสขันธ์ศึกษา ครูส่วนใหญ่ไม่นำแผนการสอนไปใช้ในชั้นเรียนและบางคนไม่มีแผนการสอน เน้นการสอนตามหนังสือเรียนเท่านั้นครูสอนไม่จบหลักสูตร และครูไม่สนใจที่จะนำแผนการสอนไปใช้ในชั้นเรียน การใช้สื่อและเทคโนโลยีของครูขาดความหลากหลาย ครูไม่ได้พัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการปฏิรูปการเรียน

รู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญการจัดการเรียนการสอนยังคงเน้นการบรรยายเป็นหลัก ไม่ได้ตอบสนอง ความสนใจ ความถนัด ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และขาดทักษะในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการและขาดการนิเทศ กำกับ ติดตามการจัดการเรียนการสอน จากผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง อันเนื่องมาจากผู้บริหารไม่มีเวลา ส่งผลให้มีปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หลัง ดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผลการพัฒนาในวงรอบที่ 1 ปรากฏว่า ผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการ และมีความรู้ ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการได้ค่อนข้างดีแต่มีผู้ร่วมวิจัย จำนวน 2 คน เขียนแผนการเรียนรู้ไม่ชัดเจนและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ยังไม่ ราบรื่น จึงดำเนินการพัฒนาครูในวงรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การนิเทศ ปรากฏว่าผู้ร่วมวิจัยทั้ง 14 คน มีความรู้ความเข้าใจในการเขียนแผนการเรียนรู้เป็นอย่างดีและมีความรู้ ความเข้าใจสามารถ ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ส่วนด้านการนำแผนการเรียนรู้ไปใช้ ปฏิบัติจริงพบว่า สามารถทำได้ดีทุกคน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนมีกิจกรรม ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน กระตือรือร้นในการ เรียนรู้ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ฝึกปฏิบัติจริง ครูมีตระหนักและมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้

2.3 การนิเทศภายใน เป็นการร่วมกันแก้ไขปัญา ปรับปรุง และพัฒนาการ จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการให้มีประสิทธิภาพ พบว่า กลุ่มผู้ร่วมวิจัยทุกคนได้รับการนิเทศใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการอย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอน ทำให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี ผู้ร่วมวิจัยมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสอน มีเทคนิควิธีการที่หลากหลาย นำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการเรียนการสอน จัดหาสื่อที่เหมาะสมและสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้จัด กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำไพ มั่งมี (2555, หน้า 112) ได้ทำการพัฒนาบุคลากรในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการโรงเรียนจักราช วิทยา อำเภอจักราชจังหวัดนครราชสีมา โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคลากรครูโรงเรียนจก ราช ให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ บูรณาการ ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิง ปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน ทำให้บุคลากรผู้ร่วมวิจัยทั้ง 5 คน มีความรู้ความเข้าใจใน กระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ สามารถเขียนแผนการจัดการ กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ และสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการได้แต่ยังขาดทักษะใน การเชื่อมโยงเนื้อหาสาระรายวิชา สอนไม่ทันเวลา และบุคลากร ยังขาดความมั่นใจในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ต้องดำเนินการพัฒนาต่อในวงรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การนิเทศแบบกัลยาณมิตรทำให้ผู้ ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจ มีความมั่นใจมากขึ้นเกิดทักษะในการเขียนแผนการจัดการ กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น สามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ บูรณาการได้ดีขึ้น กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา เป็นไปตามแผนการจัดการกิจกรรมการ

เรียนรู้แบบบูรณาการ สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้มากขึ้นกิจกรรม เป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปตามที่กำหนดและสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร บรรลุความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวรรณศิริสานต์ (2556, หน้า 178) ได้ทำการศึกษาการ พัฒนาศักยภาพครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียน ต่างอยพัฒนาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ก่อนการพัฒนาครู ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ จัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้อง กับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งยังขาดแคลนงบประมาณ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการบรรลุเป้าหมายได้ นักเรียนยังขาดทักษะในการแสวงหาความรู้ ไม่กล้าแสดงออก ไม่สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วย ตนเอง หลังการพัฒนาโดยใช้แนวทางการพัฒนา 3 ประการ ประกอบด้วย การศึกษาดูงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน พบว่า ครูผู้ร่วมวิจัยมีคะแนนทดสอบหลังการ ประชุมเชิงปฏิบัติการสูงกว่าคะแนนก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ แสดงให้เห็นว่าครูผู้ร่วมวิจัยมี ความรู้ ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการเพิ่มขึ้น สามารถนำไปจัดการ เรียนการสอนแบบบูรณาการได้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับการวิจัยของชนิดา ศาสตราโชติ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการของโรงเรียนช นิดา อำเภอนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า 1) คะแนนสอบหลังการประชุมเชิง ปฏิบัติการสูงกว่าก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการและ 2) การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความ เข้าใจและสามารถจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการตามรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ตามขั้นตอน PAOR ร่วมกับเทคนิคการนิเทศแบบโค้ชชิ่ง (Coaching Techniques) และผลการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้แบบบูรณาการ ของบุคลากรที่เข้ารับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มี รายละเอียดดังนี้ผลการพัฒนาในวงรอบที่ 1 ใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ มี 2 กิจกรรม ได้แก่ 1) การบรรยายให้ความรู้ 2) การฝึกปฏิบัติและใช้การนิเทศ 3 กิจกรรม ได้แก่ การให้ คำปรึกษาและแนะนำ การสังเกตการสอนของครู การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน สามารถพัฒนาบุคลากรผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าทั้งหมดให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถจัดทำหน่วยการ เรียนรู้ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้และปฏิบัติการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการ เรียนรู้ในชั้นเรียนได้ แต่พบว่า ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า ยังมีความวิตกกังวลและไม่มั่นใจในการดำเนิน กิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะด้านการวัดและประเมินผลวิธีการและเครื่องมือการวัดและ ประเมินผลยังไม่เป็นไปตามวิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เกณฑ์การวัดยังไม่ชัดเจน เครื่องมือยังไม่หลากหลาย การวัดและประเมินผลยังไม่ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านของผู้เรียน ได้แก่ ด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผู้เรียนยังไม่มีส่วนร่วมใน การวัดและประเมินผล จึงพัฒนาต่อในวงรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การนิเทศ ได้แก่การให้คำปรึกษา และแนะนำโดยใช้เทคนิคการนิเทศแบบโค้ชชิ่ง (Coaching Techniques) การสังเกตการสอนใน ชั้นเรียนการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน การศึกษาเอกสารเพิ่มเติม พบว่าสามารถ พัฒนาผู้ร่วมวิจัยให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถจัดทำหน่วยการเรียนรู้เขียนแผนการจัดการ

เรียนรู้และปฏิบัติการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้โดยจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้กระบวนการกลุ่ม มีสื่อการสอนที่ทันสมัยหลากหลายและเพียงพอ มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เรียนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล

3. ผลการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โรงเรียนโพธิแสนวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า หลังการพัฒนาโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง คือ 1) การศึกษาดูงาน 2) การประชุมเชิงปฏิบัติการ และ 3) การนิเทศภายใน พบว่า ผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นอย่างมาก สามารถจัดทำแผนการเรียนรู้ได้ละเอียดถูกต้องตามขั้นตอนและครบองค์ประกอบ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เกิดทักษะในการจัดการเรียนรู้ มีความมั่นใจ มุ่งมั่นและตั้งใจที่จะปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นตลอดจนนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ นักเรียนส่วนใหญ่มีความพอใจ สนใจบทเรียนและชอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการเพราะได้เรียนรู้ครั้งละหลายวิชาซึ่งเป็นวิชาที่นักเรียนชอบและถนัด ทำให้นักเรียนสนใจการเรียนในรายวิชาที่ไม่ชอบ ได้ร่วมแสดงความคิดเห็น มีความสุขในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ครูมีการใช้สื่อการเรียนการสอนมากขึ้น นักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้นต่อการเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม มีส่วนร่วมในกิจกรรมการประเมินผลการเรียนรู้โดยได้ประเมินผลงานตนเองและผลงานของเพื่อน กล้าคิดกล้าแสดงออก นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Stohlmann(2012, pp 28-34) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนการสอนบูรณาการรายวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ของครูมัธยมศึกษาในรัฐมินนิโซตา สหรัฐอเมริกา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์ครูและนักเรียนทุกเดือนเป็นเวลา 1 ปีการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การจัดการสอนดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียนได้ นักเรียนจัดระเบียบความรู้เกี่ยวกับแนวคิดหรือรูปแบบได้ เกิดการพัฒนาความรู้ของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและกระบวนการต่างๆ เข้าใจว่าความรู้เป็นสถานการณ์หรือบริบทที่เฉพาะเจาะจงทำให้ความรู้สามารถก้าวหน้าทางสังคมได้และเข้าใจว่าความรู้ถูกสร้างขึ้นเพื่อสังคมล่วงหน้า และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zakaria, Lu Chung Chin (2013. pp 272-275) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของความสำเร็จ, ทักษะคิดและพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้ระบบการเรียนรู้แบบบูรณาการซึ่งใช้แบบร่วมมือกันและเป็นรายบุคคลการศึกษาประกอบด้วยนักเรียนจากโรงเรียนของรัฐในเขตเมืองมีรัฐซาราวักประเทศมาเลเซีย โดยมีการทดสอบ pre - test และ post - test ผู้วิจัยวัดความสำเร็จโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน สุ่มและแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มโดยกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย (n = 44) เป็นกลุ่มทดลองและอีกกลุ่มหนึ่ง (n = 38) ได้รับมอบหมายให้เป็นกลุ่มควบคุม ทั้งสองกลุ่มได้รับ

การทดสอบก่อนเรียน ในตอนท้ายของการศึกษาทำการทดสอบหลังเรียนทุกวัน ในขณะที่แบบทดสอบประจำวันถูกใช้ เป็นเครื่องมือในการสร้างการทดสอบ กระบวนการเรียนการสอนได้ดำเนินการเป็นเวลาสองสัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test เพื่อหาประสิทธิภาพโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทดสอบหลังการดำเนินกิจกรรมการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลจากผลการศึกษาพบว่าวิธีการเรียนแบบบูรณาการและการร่วมมือช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ผลการวิจัยสรุปว่าการเรียนรู้แบบบูรณาการและการมีส่วนร่วมเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพซึ่งครูคณิตศาสตร์จำเป็นต้องนำมาใช้ในการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมนูญก แทนแก้ว (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการเรียนรู้แบบบูรณาการโรงเรียนสหศาสตร์ศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ผลการวิจัยพบว่า หลังดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผลการพัฒนาในวงรอบที่ 1 ปรากฏว่า ผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และมีความรู้ ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการได้ค่อนข้างดีแต่มีผู้ร่วมวิจัยจำนวน 2 คน เขียนแผนการเรียนรู้ไม่ชัดเจนและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ยังไม่ราบรื่น จึงดำเนินการพัฒนาครูในวงรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การนิเทศ ปรากฏว่าผู้ร่วมวิจัยทุกคน มีความรู้ความเข้าใจในการเขียนแผนการเรียนรู้เป็นอย่างดีและมีความรู้ ความเข้าใจสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การพัฒนาบุคลากรในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ให้กับบุคลากร

1.2 การนิเทศภายใน ควรใช้วิธีการนิเทศที่หลากหลาย สามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูให้มีคุณภาพสูงขึ้น ทำให้ครูเกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนา ดังนั้นจึงอาจนำรูปแบบการนิเทศไปนิเทศการทำงานอื่นๆ ของครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ผู้บริหารควรสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการให้ครบทุกรายวิชา

1.4 ควรจัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ เช่น ห้องสมุด โรงเรียน ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสืบค้น แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีความหลากหลายมากขึ้น

2. ข้อเสนอสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้บริหาร ครู ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้แบบต่างๆ โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายยิ่งขึ้น

2.2 ควรพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในกลุ่มสาระต่างๆ ให้สามารถเชื่อมโยงความรู้ในกลุ่มสาระเดียวกันได้ เพื่อให้เกิดการบูรณาการการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร